

saa det samlede Resultat blev for 1947-Budgettets Vedkommende en Forhøjelse fra 23 790 008 til 27 740 000 Dollars, medens Budgettet for 1946 blev nedsat fra 19 627 964 til 19 390 000 Dollars.

Under Budgetbehandlingen blev der, navnlig fra fransk Side, fremsat Ønske om at finde frem til en klarere og mere detailleret Form, et Spørgsmaal, som nu vil blive overvejet. Ligeledes drøftedes Mulighederne for en mere effektiv Kontrol med Udgifterne.

De af Forsamlingen vedtagne Resolutioner om Budgetterne og Driftskapitalfonden er gengivet som Bilag 20 (Sp. 3021—26).

2. Driftskapitalfonden.

Plenarforsamlingen vedtog den 13. Februar 1946 at oprette en Driftskapitalfond til et Beløb af \$ 25 000 000, dog saaledes at der under anden Del af Forsamlingen skulde træffes Bestemmelse om, med hvilket Beløb Fonden skulde opretholdes.*)

Fra sovjetrussisk Side blev der i 5. Udvalg stillet Forslag om at nedskære Beløbet til 3 Millioner Dollars. Paa Forslag af det raadgivende Udvalg for Administrations- og Budgetspørgsmaal, hvis Indstilling godkendtes af 5. Udvalg, vedtog Forsamlingen for 1947 at fastsætte Fondens Størrelse til 20 Millioner Dollars.

Den paagældende Resolution, der tillige indeholder de nærmere Regler vedrørende Indbetaling til Fonden og Dispositioner med Hensyn til dennes Midler, er gengivet i Bilag 20, Sp. 3023—26.

Det fremgaar heraf, at Generalsekretæren, under visse Betingelser, kan stille Midler i Form af Laan med højst 2 Aars Løbetid til Raadighed for Driften af de særlige Institutioner i disses Bebyggelsesperiode.

3. Medlemsbidragene.

Til Forsamlingens Godkendelse forelaa en Beretning**) fra Udvalget vedrørende Medlemsbidrag, der indeholdt en Skala for de enkelte Staters Bidrag varierende fra 0,02 til 49,89 pCt.; det sidstnævnte Tal gjaldt de Forenede Stater.

Danmarks Andel var fastsat til 0,70 pCt.

Inden 5. Udvalg fik Lejlighed til en nærmere Gennemgang af den nævnte Skala blev der af de Forenede Staters Delegation rejst et principielt Spørgsmaal, der kom til at beherske Forhandlingerne om denne Sag. Senator *Vandenberg* gjorde paa de Forenede Staters Vegne gældende, at det maatte betragtes som uakceptabelt og politisk uheldigt at paalægge en enkelt Medlemsstat at udrede et Bidrag, der var saa stort, at det svarede til henvend Halvdelen af de samlede Udgifter. Der burde derfor »lægges Loft« over Bidragene saaledes, at et enkelt Medlem ikke kunde komme til at betale mere end 25 pCt. Under Hensyn til de særlige Forhold i den første Efterkrigstid kunde de Forenede Stater dog eventuelt tænke sig, i Aarene 1946 og 1947, at yde et Bidrag paa indtil 33 $\frac{1}{3}$ pCt.

Det amerikanske Forslag, for hvilket ogsaa efter den danske Delegations Formening meget kunde tale ud fra et principielt Synspunkt, vilde imidlertid faa den Virkning, at der maatte gennemføres en Revision af hele den øvrige Skala. Ved dennes Fastsættelse var der, i Henhold til den ved Plenarforsamlingens 1. Samling, 1. Halvdel truffene Beslutning***), taget særlig Hensyn til de forskellige Landes forholdsmæssige Betalingsevne og deres Valutasituation. Det Underudvalg af 5. Udvalg, hvortil Behandlingen af det amerikanske Forslag samt alle andre Spørgsmaal vedrørende Fastsættelsen af Medlemsbidrag blev hen-

*) Se Beretn. 1. Saml., 1. Del, S. 45 og 86.

**) Dokument A/80.

***) Jfr. Beretn. 1. Saml., 1. Del, S. 45.